

Proroctwo o Cyrusie

Czytaj: Księga Izajasza rozdział 44, wiersze: 26-28; rozdział 45, wiersze: 1-5

„To Ja mówię Jeruzalem: Będziesz zaludniona, i miastom judzkim: Będziecie odbudowane. Ja podniosę je z ruin. (27) To Ja mówię otchłani wód: Wyschnij! i wysuszam twoje rzeki. (28) Ja mówię o Cyrusie: Mój pasterz, i spełni on wszystkie moje pragnienia, mówiąc do Jeruzalem: Niech cię odbudują!, i do świątyni: Wznies się z fundamentów!” (Izaj. 44:26-28, BT).

„Tak mówi Pan o swym pomazańcu Cyrusie: Ja mocno ująłem go za prawicę, aby ujarzmić przed nim narody i królom odpiąć broń od pasa, aby otworzyć przed nim podwoje, żeby się bramy nie zatrzasnęły. (2) Ja pójdę przed tobą i nierówności wygładzę. Skruszę miedziane podwoje i połamię żelazne zawory. (3) Przekażę ci skarby schowane i bogactwa głęboko ukryte, ażebyś wiedział, że Ja jestem Pan, który cię wołam po imieniu, Bóg Izraela. (4) Z powodu sługi mego Jakuba, Izraela, mego wybrańca, nazwałem cię twoim imieniem, pełnym zaszczytu, chociaż Mnie nie znałeś. (5) Ja jestem Pan, i nie ma innego. Poza Mną nie ma Boga. Przypaszę ci broń, chociaż Mnie nie znałeś” (Izaj. 45:1-5, BT).

Zapisane przez Izajasza – proroka Bożego ponad sto lat przed jego wypełnieniem. Izajasz nie znał Cyrusa, gdyż ten miał się dopiero narodzić. W czasie, gdy to proroctwo zostało zapisane, Babilon był u szczytu swojej potęgi, a Media i Persja – nieliczącymi się militarnie państwami w Azji środkowej. Mimo to, prorok Izajasz zapisał w tajemniczych słowach, że Babilon upadnie i że Bóg do tego celu użyje swojego pomazańca. Oprócz tego, w 26 i 28 wierszu czytamy, że zrujnowane przez Babilończyków miasto Jeruzalem zostanie odbudowane wraz ze świątynią. W tamtych czasach proroctwo musiało brzmieć nieprawdopodobnie, gdyż świątynia stała jeszcze na swoim miejscu a Żydzi czuli się bezpieczni w swoim mieście. Wkrótce jednak miały nadejść dni trwogi, których nikt się nie spodziewał (zob. Jer. 39).

W roku 586 p.n.e. najechał na Jeruzalem Nabuchodonozor, król Babilonu. W kilku podbojach zajął stolicę, wziął mieszkańców do niewoli, miasto i świątynię Salomona ograbił i zburzył. Prorok Jeremiasz zapowiedział (Jer. 25,8-14), że niewola miała trwać 70 lat i była karą za nieposłuszeństwo. Potem Hebrajczycy mieli wrócić do swojej ziemi. Dzisiaj, proroctwa Izajasza, Jeremiasza i Daniela są fascynującą lekturą uczącą nas o niezwykłej mocy Boga i prawdziwości Jego Słowa.

Cyrus był wodzem Medów i Persów, którzy, jak potwierdza to historia, podbili supermocarstwo Babilonu w roku 538 p.n.e. Siła jego armii była zadziwiająco duża, co w połączeniu z talentem przywódczym sprawiło, że Babilon nie mógł się oprzeć pomimo jego sojuszu z Egiptem, Spartą i Lidią. Nie pomogły też potężne mury miasta – twierdzy Babilon, które były nie do zdobycia. Cyrus był nie do zatrzymania, gdyż przed nim szedł Jahwe, Bóg Izraela. Dumni król Babilonu Belsazar był tak pewny swego, że bez względu na nadciągające niebezpieczeństwo, wyprawił ucztę suto zakrapianą winem. Prorok Daniel zapisał (zob. proroctwo Daniela, rozdział 5), że Belsazar podczas uczty nakazał służbie przynieść zrabowane z żydowskiej świątyni Salomona święte naczynia, aby z nich pić wino. Naczynia, które były używane w służbie świątynnej sprofanował do swej pijackiej uczty. Zaraz potem pojawił się tajemniczy napis na ścianie, który wyznaczył kres życia i panowania królowi Belsazarowi. Miara nieprawości przebrała się i czas łaski dla Babilonu się skończył. Bóg nie da się z siebie naśmiewać.

W tym czasie Cyrus szykował się do ostatecznego natarcia na stolicę Babilonu. Nie zamierzał zmagać się z murami, ani oblegać miasta, gdyż to trwałoby latami. Jego szarża miała być błyskawiczna. Przeprowadził genialny plan taktyczny, którym przechytrzył wroga. W pewnej odległości od Babilonu nakazał wykopać sztuczne koryto, którym odprowadził wody rzeki Eufrat do starorzecza. Następnie swoich najdzielniejszych żołnierzy wysłał właściwym, przebiegającym pod

murami twierdzy, wyschniętym już korytem rzeki, aby pod kratą weszli do miasta i otworzyli potężne bramy. Wtedy cała armia Cyrusa weszła do środka i zdobyła niemal bez walki największą fortecę ówczesnego świata.

Historia ta nie byłaby warta naszej uwagi, gdyby nie fakt, że została przepowiedziana ponad sto lat przed jej wypełnieniem. Izajasz zapowiedział następujące wydarzenia:

1. Sposób zdobycia miasta: „To Ja mówię otchłani wód: Wyschnij! i wysuszam twoje rzeki” Izaj.44,27.

Plan Cyrusa nie powstał z jego mądrości, lecz z natchnienia Bożego.

2. Ujawnił imię wodza, który miał tego dokonać – miał być to Cyrus:

„Ja mówię o Cyrusie: Mój pasterz, i spełni on wszystkie moje pragnienia...” Izaj.44,28

oraz:

„Tak mówi Pan o swym pomazańcu, Cyrusie: Ja mocno ująłem go za prawicę, aby ujarzmić przed nim narody i królom odpiąć broń od pasa, aby otworzyć przed nim podwoje, żeby się bramy nie zatrzasnęły” Izaj.45,1.

Przez Cyrusa Bóg miał wypełnić swój plan zapowiedziany wcześniej w proroctwie.

3. Odbudowa Jeruzalemu wraz ze świątynią:

„To Ja mówię Jeruzalem: Będziesz zaludnione, i miastom judzkim: Będziecie odbudowane. Ja podniosę je z ruin”

oraz:

„Ja mówię o Cyrusie: Mój pasterz, i spełni on wszystkie moje pragnienia, mówiąc do Jeruzalem: Niech cię odbudują! i do świątyni: Wznies się z fundamentów!” Izaj.44,26,28.

Cyrus wypełnił dokładnie wolę Boga, którego przecież nie znał. Nie był Hebrajczykiem, lecz Persem. Jako poganin czcił zapewne innych bogów, jednak w historii wsławił się sprawiedliwymi rządami. Wprowadził w życie ustawy, dzięki którym podległe mu ludy miały duże swobody. Jego rządy były jak na owe czasy bardzo tolerancyjne. Miało to szczególne znaczenie dla ludu Bożego – Hebrajczyków, którym Bóg obiecał zwrócić wolność. Byli już prawie od 70 lat w niewoli babilońskiej. O tym również wspomina prorocтво Izajasza:

„To Ja wzbudziłem go słusznie i wygładzę wszystkie jego drogi. On moje miasto odbuduje i odeśle moich wygnańców, bez okupu i odszkodowania – mówi Pan Zastępów” Izaj.45,13.

Również to prorocтво dokładnie się wypełniło. Cyrus pobudzony duchem Bożym ogłosił dekret, którego mocą wszyscy żydowski niewolnicy, mieszkańcy Jeruzalem mogli odejść, aby odbudować miasto i świątynię.

Prorocтва biblijne uczyły w dawnych czasach polegania na Bogu. Uczyły, że Słowo Boże spełnia się zawsze, niezależnie od okoliczności, jakkolwiek byłyby niepomyślne. Każdy, kto mu zaufał, nie zawiódł się. To samo Słowo dzięki łasce i opatrności Bożej przetrwało do dzisiaj. Jeśli będziesz je studiował, nauczy cię tych samych lekcji. Jest to bezcenna nauka, niemożliwa do zdobycia w szkołach i uniwersytetach. Zapraszam do udziału w studiowaniu następujących fascynujących prorocत्व Biblii.

Zbigniew Wiergowski